

Bãi lầy Trung Đông: Hoa Kỳ tại Iraq và Do Thái tại Lebanon

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Quốc gia Do Thái có thể coi như phần nổi dài của Hoa Kỳ tại phần đất Trung Đông. Vì từ thời lập quốc sau Đệ Nhị Thế Chiến, Do Thái là biểu tượng của Tây Phương trong vùng đất của Ả Rập và Hồi Giáo. Sự sống còn của Do Thái gần như hoàn toàn nhờ vào yểm trợ của phương Tây, đặc biệt Hoa Kỳ, đã viện trợ cho Do Thái vũ khí tối tân như phân lực cơ chiến đấu với kỹ thuật tinh vi nhất, chiến xa mới nhất, bom đạn, hoá tiễn hiệu lực nhất... Ngay cả chương trình nguyên tử, Hoa Kỳ đã làm ngơ để Do Thái chế tạo được bom nguyên tử và được coi như một cường quốc nguyên tử dù không tự xứng.

Quyền lợi của Do Thái và Hoa Kỳ dính liền với nhau nhất là sau vụ 9-11. Cuộc chiến chống khủng bố của Hoa Kỳ đã được Do Thái lợi dụng để đồng hóa cuộc tranh chấp giữa Do Thái và dân Palestine như một cuộc chiến chống khủng bố khác. Ngược lại, Hoa Kỳ cũng liệt kê các tổ chức Hamas của Palestine và nhóm Hezbollah là khủng bố và cắt đứt mọi liên hệ cũng như hoàn toàn ủng hộ Do Thái trong việc diệt các nhóm này. Tuy nhiên trong cuộc chiến giữa Do Thái và nhóm Hezbollah của Lebanon, điều rõ ràng nhất là cũng như Hoa Kỳ, Do Thái đã tính nhằm khi mở rộng cuộc oanh tạc và tàn phá lãnh thổ Lebanon để nhằm tiêu diệt Hezbollah.

Vì cũng như Iraq, Hoa Kỳ sa lầy khi diệt Saddam Hussein và chiếm đóng toàn lãnh thổ Iraq nhưng không có chiến lược rút ra khỏi đây một cách hoàn hảo. Kết quả Iraq đã trở thành bãi lầy cho Hoa Kỳ, càng ngày càng lún sâu hơn. Tất cả những mục tiêu do chính quyền Bush đưa ra để bình định Iraq đều bị phản pháo hay bị tính toán sai lạc để đi theo đường hướng khác. Như bầu cử tại Iraq để lập chính phủ dân cử nhưng đã tạo thêm hố sâu giữa hai phe Shiite và Sunni để biến thành thành nội chiến. Tuy không chấp nhận từ ngữ nội chiến, nhưng khi dân Iraq chết

mỗi ngày hơn 100 người vì hai phe Shiite và Sunni đi bắn giết thường dân để trả thù luân phiên, đây chính là nội chiến trong lãnh vực nhỏ của thành phố. Tuy chưa phải hai bên dàn quân chiến trận lớn, nhưng ở mỗi địa phương nhỏ, việc bắn giết lẫn nhau chỉ cần cứ trên thuộc giáo phái nào, không kể đến có phải là người cầm súng hay không, và số người chết ngày càng nhiều, nội chiến như vậy đã xảy ra và có đà gia tăng ngày càng mạnh hơn.

Do Thái cũng sai lầm trong ước lượng khả năng và ý chí chiến đấu của nhóm Hezbollah. Tưởng rằng chỉ cần dội bom là đủ diệt tiềm năng và phá hủy các tổ phóng hỏa tiễn Katyusha của Hezbollah vào phía Bắc của Do Thái là đã đủ để dẫn mặt và triệt tiêu được hiểm họa của Hezbollah. Nhưng Do Thái đã không ngờ đến sức phản công mãnh liệt của nhóm này, đã gây thiệt hại nặng cho Do Thái về nhân sự, cũng như Hezbollah tiếp tục phóng mỗi ngày hàng trăm hoá tiễn vào thành phố Haifa, cũng như đe dọa sẽ bắn xa hơn về phía Nam, uy hiếp cả thủ đô Tel Aviv.

Việc Do Thái phải đưa quân bộ binh vào phía Nam của Lebanon để chiếm giữ các thành phố nhỏ dọc theo biên giới và truy lùng và diệt các tổ Hezbollah bố trí tại các vị trí này, cho thấy Do Thái sẽ phải cần một thời gian lâu mới có thể ổn định được vùng biên giới. Ngược lại, chiếm giữ các vùng đất với Hezbollah đã lẫn vào dân và sử dụng du kích chiến sẽ đưa đến tình trạng như Hoa Kỳ gặp phải tại Iraq. Là Hezbollah sẽ dùng chiến thuật du kích, đặt bom loại IED (improvised explosive devices), bắn sê, ôm bom tự sát... làm thiệt hại nhiều binh sĩ của Do Thái. Sáu năm trước đây, Do Thái đã phải rút khỏi Lebanon chỉ vì không chịu nổi những chiến thuật này của Hezbollah và nhóm này đã tuyên bố chiến thắng khi Do Thái rút hết quân về. Vì thế ngay tại chính Do Thái, nhiều công kích đã nổi lên cho rằng chính phủ của thủ tướng Ehud Olmert đã sai lầm trong việc tiến quân trở lại Lebanon.

Thực sự thủ tướng Olmert hiện nay của Do Thái không có chút căn bản nào về quân sự, khác hẳn các nhà lãnh đạo trước đây của Do Thái thường được bầu lên dựa vào thành tích chiến trận. Olmert chỉ là lính binh nhì, đi làm thông tin cho đài phát thanh quân đội, nhưng sau nhảy vào chính trị và nhờ thủ tướng Ariel Sharon bị đứt mạch máu đầu nằm hôn mê, được nhảy lên làm thủ tướng. Có thể vì thiếu thành tích và để chứng minh mình là người cương quyết, cứng rắn điều hâu, Olmert đã cho Do Thái phản công mãnh liệt để đánh Hezbollah sau khi nhóm này bắt 2 người lính Do Thái làm tù binh.

Tuy nhiên có thể diệt được Hezbollah và tuyên bố chiến thắng không phải là điều dễ dàng. Vì Hezbollah không phải chỉ thuần túy là một nhóm quân sự nhưng còn là một phong trào xã hội. Dân Shiite của Lebanon đều theo Hezbollah và trong cuộc bầu cử năm ngoái của Lebanon, nhóm Hezbollah đã chính thức tham gia vào chính quyền hợp nhất của Lebanon. Tuy chỉ chiếm 26% dân số, nhóm Shiite của Lebanon được coi như hung hãn nhất. Nhóm Sunni chiếm 27% dân số, nhóm Thiên Chúa Giáo chiếm 41% và nhóm Druze chiếm 7% là các nhóm dân khác không có ảnh hưởng mạnh như Shiite và tổ chức Hezbollah. Ngoài ra Hezbollah đã tổ chức việc xã hội rất có hiệu quả, được lòng dân Lebanon và với Do Thái dội bom tàn phá khắp nơi làm thiệt hại cho dân không kể nhóm nào, đa số dân chúng đã ủng hộ Hezbollah nhiều hơn trước.

Chính vì thế một cuộc chiến kéo dài với quân đội của Do Thái đổ quân trở lại Lebanon nhằm bình định và tiêu diệt Hezbollah sẽ rơi vào vết xe đổ của Hoa Kỳ tại Iraq. Là các vùng đất này sẽ trở thành những bãi lầy để khó rút quân ra khỏi được và đem lại nhiều tổn hại về nhân mạng. Ngoài ra thiệt hại về thường dân đã tăng lên quá nhiều đem lại thêm thù oán cho giống dân Hồi Giáo Ả Rập. Iraq đã và đang trở thành lò huấn luyện một lớp người mới cầm đầu Tây Phương và Hoa Kỳ và dù cho Iraq sau này có ổn định hơn, những kẻ khủng bố tìm cách làm hại Hoa

Kỳ để trả thù còn gia tăng nhiều hơn trước và sẽ bung đi khắp nơi trên toàn cầu để thi hành khủng bố chống Hoa Kỳ và đồng minh.

Do Thái dội bom tàn phá đổ nát trên khắp đất Lebanon, theo lời thủ tướng Fouad Siniora của Lebanon, đã làm xúi này lúi lại hàng 50 năm. Ngoài ra hàng ngàn người chết vì bom của Do Thái sẽ tạo nên một thế hệ mới thù oán Do Thái và thêm quân số cho Hezbollah sau này. Vì thế nếu nói rằng Do Thái là một phần ảnh của Hoa Kỳ và là phần kéo dài của Hoa Kỳ tại Trung Đông, nếu có đi vào sâu vào bãi lầy như Hoa Kỳ đã dính tại Iraq, cũng không phải là điều đáng ngạc nhiên.

Thực sự nếu Hoa Kỳ và Do Thái không nhân cơ hội này để mở rộng cuộc chiến sang Syria và nhất là Iran, để diệt hậu hoạn về bom nguyên tử, những tính toán chiến lược của Do Thái trong vụ chiến tranh Lebanon này sẽ cho thấy một sai lầm vĩ đại. Là Do Thái và Hoa Kỳ đã đi đúng vào thế cờ của Iran, sa lầy tại Iraq và Lebanon, để Iran có thời giờ và động lực để tiến tới mục tiêu là chế tạo được vũ khí nguyên tử. Điều đáng ngại là đối với những người nắm quyền cuồng tín tại Iran, cũng như các nhóm Hồi Giáo cực đoan khắp nơi, nếu Iran có được bom nguyên tử trong tay, hay một nhóm khủng bố bằng cách này hay cách khác sở hữu được vũ khí sát hại tập thể, chắc chắn Do Thái sẽ là nạn nhân đầu tiên!

Dĩ nhiên Do Thái với kho vũ khí nguyên tử có sẵn sẽ không bao giờ để yên không trả thù lại. Một khi hỏa tiễn gắn đầu đạn nguyên tử của Iran rơi trên thành phố Tel Aviv, Haifa, Jerusalem..., Do Thái sẽ bắn lại sang Tehran, Damascus và các xứ Ả Rập thù nghịch khác. Chiến tranh nguyên tử như vậy sẽ xảy ra trên vùng đất Trung Đông, nơi thù oán kéo dài hàng ngàn năm nay và sẽ không bao giờ chấm dứt. Và ngọn lửa nguyên tử phát khởi từ vùng đất này sẽ tràn lan khắp nơi để đem lại thảm họa cho toàn cầu với tất cả những hậu quả kinh hoàng của một ngày tận thế, như đã báo trước trong Cựu Ước, Koran, hay những lời tiên

tri của hàng mấy ngàn năm về trước!

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng